

ADVIES Nr 06 / 2001 van 28 februari 2001.

O. Ref. : 10 / A / 2001 / 003

BETREFT : Ontwerp van Richtlijn betreffende adviezen inzake vervolging, de afgifte van afschriften van en uittreksels uit vonnissen en de mededeling van dossiers en processen-verbaal aan de administraties of werkgevers bij vervolging of veroordeling wegens misdrijven gepleegd ten aanzien of ten nadele van minderjarigen (zedende feiten, gewelddadens, ...) ingeval de dader activiteiten uitoefent die hem in contact brengen met minderjarigen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op artikel 22 van de Grondwet,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29,

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie van 30 januari 2001,

Gelet op het verslag van de Heer De Schutter,

Brengt op 28 februari 2001 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN ONTWERP VAN RICHTLIJN :

Vanuit een bezorgdheid fysiek en seksueel geweld ten aanzien van kinderen te voorkomen, wenst de Minister van Justitie -via rondschrijven- richtlijnen uit te vaardigen die toelaten administraties of werkgevers op de hoogte te brengen van vervolgingen of veroordelingen wegens misdrijven gepleegd ten aanzien van of ten nadele van minderjarigen en dit ingeval de dader activiteiten uitoefent die contact met minderjarigen inhouden. Aanleiding zijn gebeurtenissen in schoolverband, waarbij private of openbare inrichtende machten geen kennis hadden van vervolging of veroordeling van leden van hun personeel en aldus in de onmogelijkheid waren om preventief op te treden. Bedoeling is de toezending van uittreksels uit vonnissen van veroordeling of de in kennis stelling van het bestaan van een strafdossier. Het ontwerp voorziet in een reeks strikte voorwaarden:

1. het toepassingsgebied is beperkt tot feiten van fysiek geweld t.a.v. minderjarigen, misdrijven van seksuele aard t.o.v. of met deelname van minderjarigen, ontvoering en verberging van minderjarigen, kinderverwaarlozing en niet-bijstaan van minderjarigen in gevaar. In gevallen van fysiek geweld of seksuele feiten t.a.v. meerderjarigen kan de procureur des Konings overwegen dezelfde regels toe te passen.
2. inzake de toezending van vonnisuittreksels kan de procureur des Konings dit slechts wanneer er kracht van gewijsde is. Alleen gegevens die relevant zijn voor de opdracht van de geadresseerde mogen overgemaakt worden. Geen namen van andere verdachten of slachtoffers mogen medegedeeld. Wel een beknopte beschrijving van de feiten. Dit alles met vermelding "Vertrouwelijk".
De modaliteiten van toepassing van de richtlijn moeten door de procureurs-generaal in een gemeenschappelijke circulaire vastgelegd worden. (overeenkomstig artikel 125 tarief in strafzaken)
3. wat betreft de informatie over het bestaan van een strafdossier, kan de mededeling slechts wanneer
  - ofwel het openbaar ministerie besloten heeft betrokkene te vervolgen
  - ofwel ernstige aanwijzingen van schuld de uitvaardiging van een aanhoudingsbevel rechtvaardigen
  - ofwel eerste onderzoeksresultaten "hoogstwaarschijnlijk" wijzen op het bestaan van ernstige feitenen de feiten nauw verbonden zijn met de activiteit van de betrokkene en zijn autoriteit (administratie of werkgever) de mogelijkheid heeft gehad (?) preventieve maatregelen te nemen ter bescherming van minderjarigen. Feiten die zich afspeelden binnen het gezin mogen in principe niet medegedeeld worden.
De informatie blijft beperkt tot datum en aard van de vermoedelijke feiten en de stand van het dossier. Andere verdachten of slachtoffers mogen niet vermeld worden. Mededeling aan derden is verboden, behalve wanneer noodzakelijk voor dienst- of toezichtsnoodwendigheden. Informatie over de afhandeling van de procedure moet eveneens door de procureur des Konings later overgemaakt worden.
4. geadresseerden kunnen zijn
  - in geval van een lid van een openbare dienst: de secretaris-generaal van het bevoegde ministerie
  - als werknemer: de (werkgever/inrichtende macht) en de subsidiërende overheid (als lid van een particuliere instelling)
  - als vrijwilliger in een private vereniging (sport, cultuur): de persoon of het orgaan die de vereniging leidt.

II. **BESPREKING :**

-----

1. Artikel 8 van de wet van 8 december 1992, zoals gewijzigd door de wet van 11 december 1998 behandelt de verwerking van gerechtelijke gegevens. Uitgegaan wordt van een verbod van verwerking van gegevens (i.e. ook verstrekken door middel van doorzending, verspreiding of op enigerlei wijze ter beschikking stellen (art. 1, lid 2)) inzake o.a. verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen. Wel voorziet art. 8 lid 2 in een aantal uitzonderingen. Een ervan (art. 8 § 2a) is de verwerking onder toezicht van een openbare overheid, of van een ministeriële ambtenaar in de zin van het Gerechtelijk Wetboek, indien noodzakelijk voor de uitoefening van hun taken. Zo de Minister van Justitie via richtlijn het strafrechtelijk beleid, inclusief opsporings- en vervolgingsbeleid, bindend kan vastleggen voor alle leden van het openbaar ministerie (art. 143ter gerechtelijk wetboek), ontsnapt men niet aan de vereiste aan te tonen dat dergelijke informatieverstrekking behoort tot de taak van de gerechtelijke overheid. Gezien de verregaande implicatie op het privéleven –zeker van een loutere verdachte- zou dergelijke mededeling van gegevens alleen maar aanvaardbaar zijn mits sterke en duidelijke wettelijke basis, welke nergens aangewezen wordt.
2. Bovendien strookt het voorstel niet met het fundamentele principe inzake het geheim van het onderzoek of het opsporingsonderzoek en nog minder met dat van onschuld bij gebreke van een vonnis van veroordeling. Het feit dat in het ontwerp voorzien wordt dat dit laatste uitdrukkelijk moet vermeld worden, wijzigt in niets het feit dat dergelijke informatieverlening naar een professionele omgeving toe ernstige en onherstelbare schade kan toebrengen. Elke afwijking van deze fundamentele steunpijlers van een correcte rechtsbedeling moet niet alleen zorgvuldig afgewogen worden, maar tevens het voorwerp uitmaken van een duidelijke wettelijke basis en niet van een eenvoudige richtlijn.
3. Ook wat de in het ontwerp opgenomen modaliteiten betreft, heeft de Commissie ernstige bezwaren. Dit betreft de appreciatieruimte die aan de procureur gegeven wordt inzake toepassing van dezelfde regels in geval meerderjarigen slachtoffer zijn en anderzijds het feit dat de algemene noemers “werkgever” en “administraties” veel verder reiken dan de loutere school- of jongerenbewegingsomgevingen. Geldt de richtlijn bv. ook voor verkoopcentra waar minderjarigen aanwezig kunnen zijn ?

CONCLUSIE :

Zo de Commissie de bezorgdheid omtrent deze risico-situaties onderkent, is zij van oordeel dat het haar niet toekomt een opportuiniteitsoordeel te vellen aangaande het voorliggende initiatief van informatieverstrekking.

Op grond van de hoger aangehaalde overwegingen, is de Commissie van oordeel dat alleen via een aangepaste wettelijke basis –en niet via een ministeriële richtlijn- kan gehandeld worden. Hierbij moet in de afweging van het algemeen belang met het risico privacyschendingen de proportionaliteitsregel strikt in acht genomen worden, o.a. wat betreft de mogelijke geadresseerden van dergelijke informatie alsmede de omvang van deze informatie.

Voor de secretaris,
wettig verhinderd,

De voorzitter,

(get.) G. POPLEU
adjunct-adviseur

(get.) P. THOMAS.